

Texten är hämtad från pjäsen "Hysterikon" skriven av Ingrid Lausund.
Den är något bearbetad av HSM för att passa söksituationen.
Det är inte nödvändigt att du känner till pjäsen, du är fri att göra din egen tolkning.
(*Kursiv text inom parentes är en scenanvisning.*)

Vi lovade oss en enda sak: att vi aldrig skulle ljuga för varandra.

Sen kom det där ögonblicket. Det var sent på kvällen och jag frågade om det var något mellan henne och den där fotografen. Då hade hon i hemlighet redan varit på semester med honom. Och hur hon, sent på kvällen, tittade mig rakt in i ögonen och sa "jag lovar dig att jag inte sett honom på flera månader". I det ögonblicket var det som om hon bara försvann, hon lämnade rummet utan att ta med sig sin kropp. Den låg fortfarande kvar i sängen bredvid mig, den höll om mig, älskade med mig. Förtvivlande. Jag ville att hennes kropp också skulle försvinna.

Jag fattar inte. Jag har aldrig krävt att hon ska älska mig in till sista andetaget.

Men att upptäcka att människan jag älskade helt enkelt var för lat för att berätta sanningen för mig, det var som om dörren gick i lås. Vadå, tycker du verkligen att det är sjukt att hålla fast vid löften?
(*inget svar*) Varför bryr jag mig överhuvudtaget?

Hur ofta funderar du på allvar över moral?

Problemet är: Moral är bara till för människor med moral.

Och därför är det ett osäkert system som alltid misslyckas när det mest behövs.

När någonting går snett. Det är som om det skulle stå på garantin: Garantin för denna mixer gäller så länge mixern fungerar. "Vi ska aldrig ljuga för varandra" fungerar ända tills någon börja ljuga och sedan? Moralen är varken mer eller mindre än en klubb för godtrogna där man när som helst får säga upp sitt medlemskap. Vad är meningen?

Det finns bara två alternativ: Antingen säger jag, jag tror inte på någonting längre, inte på någon. Men i en sådan värld vill jag inte leva. Eller jag säger, ja, det tror jag på och det räknar jag med. Men om det inte funkar, måste det bli konsekvenser och inte bara i teorin.

Publiceras med godkännande av Suhrkamp Verlag och Colombine Teaterförlag.
Översättning: Britta Amft